

[Transcript] Antin koulumatka / Keskiviikko 15.2.23

Jos haluat kuulla kaikki tämän podin uudet jaksot, tilaa podmiin premium.
Voit testata premiumia kaksi viikkoa ilmaneseksi ilman sitovaa määräaikaaisuutta.
Lata siis podmiin ja löydät kaikki sun suosikki podit yhdestä sovelluksesta.
Tervet tervet tässä antin koulumatkaprojektin parista.
Tämä podcastin kaltainen ohjelma on yksin oikeudella kuunneltavissa podmen palvelussa vuoden alusta alkaen,
ja viikottaisen jakson lisäksi sinne tipahtelevat jatkossa myös pientä muuta hauskaa.
Sitten koko kevään kuukausittain tulee yksi jakso myös kaikille vapaille alustoille, jotta ei liikaa eroahdistuskalvaissa. Saatulla mukankin sinne podmen puolelle.
Tulkaa ihmeessä terveisin Antti, ja nyt tässä tulee tämä jakso ja sitten sillä tavalla.
No niin.
Kiski tyfee, pötisiä? Kiski tyfee?
Tyfee tuon formaje?
Tyfee tuon formaje?
Tervetuloa nyt tähän antin koulumatkaprojektin, joka ei missään tapauksessa ole koulumatka tänään.
En tiedä mikä tämä on edes.
Onko tämä projektikaa tänään tavallaan on?
Tässä on tänään tämmöinen...
Tämä on antin muistomatka.
Vien osinkuasissa.
Sinkuasissa.
Sittilisiöööööööööööööööö.
Good boy.
Ah niin, niin sä haluat, että mä pitele sinä sulle.
No, mä pitele vähän aikaa.
Otapas mä otan tuosta vanhuun yks oppilastoimelle tämmöiseen Siciliana, Limonaatta di Sicilia, Sicililemon Soda.
Otan tämmöisen nyt tähän ilta juomaks.
Täällä on ilta tällä hetkellä.
Mulla on siis tällä tämmöinen antin muistojen matka projekti käynnissä, koska me laitan siis valokuvia seinille.
Nyt en tiedä, että jos aikaisemmin tässä ei ollut mitään järkeä, niin onko nyt vielä vähemmän järkeä, kun mä teen tämmöistä visuaalista työtä, kun kuuluu vasaralla hakkaaminen ja äänitän sen, niin kuin audiitiiviseksi kokemiseksi.
Siksi tämä on projekti.
Tässä voi tämmöisiäkin asioita nyt kokeilla.
Ja katsoo, että minkälaisen vastaanot on siitä sitten saa.
Ja sitähän ei saa mitään vastaanottoa, koska teille ei ole mitään välin, että ottaa muu yhteyttä.
Pätsi savu-merkki, niin kuin ennen muinoin Amerikan alkuperäis kansalaisilla, niin onko intiaanneista enää puhua, eikä tämä ole nyt näin.
Nämä ovat edellisessä podcastissa, antin palautetta alvelu podcastista.

Eikä sekä alkuperäis kansalainen.

Se on minun keksi, mä sanoo.

Onko alkuperäis päästy?

No niin, oli miten oli, niin intiaanneista ei puhuta enää tässä.

Mä pidän nyt tätä juustoa tässä Sormiin ja välissä aivan turhaan, koska sasulaislattia on jonkun toisen narkoteltava asia, niin aivan tyytyväisin ja sitä nyt hiulaa.

Tilanne on nyt sellainen, että me ollaan kahdestaan kotona manuviettiin just äsken kaverettelukseen ryypäämään, silloin ryypyremmi tänään ohjelmassa.

Me hetki olivat tavallaan kutsuttu sinne ryypäämään, mutta me sanottiin sitten ei.

Siihen oli nyt semmoinen syy olemassa, joka nähtiinkin nyt, että oli niin paljon huliinaa ja lapsia ja muuta siellä, että Suomi aivan sekaisin, kun hän on sillä tavalla herkkä.

Hän on sillä tavalla herkkäelukka, että hän täytyy olla vähän totuutella tilanteisiin ja hän ei sillä tavalla auttavuinen pandemia-koira, että hän pelkäisi ihmisiä ja koiraan.

Hän itse asiassa rakastaa ihmisiä ja koiraan, mutta hän menee myös tiloihin, kun on huliinaa, silkaista innosta.

Tavallaan lähtee käsistä se homma hirveän helposti.

Hän on yhden pikkupojalle pusunut silemään.

Se ei ollut mitään puremmapusua, vaan ihan kuonolla, vaan siinä ohimenessään tervehtiessään tökkäs silemään lasta.

Sehän ei ole tietenkään koiraomisteena kiva asia.

Silloin minun mulkoilut miehen suuntaan oli aika moiset, koska olin puhetta, että mene vain viemään, mutta sitten kuitenkin piti jäädä sinne puoleksi tunniksi toimittamaan tyhjän päiväisiä asioita.

Nyt on uukko ryypyremmin luona.

Minulla on täällä, otetaan sitä sinchiljaana.

Tässä pora on pöydällä ja hennaali.

Antinpennaali.

Osatteko sen sanan muuntaa?

Jos ette osaa, niin harmi teille.

Antinpennaali on pöydällä.

Sieltä on kaivettu kynä, jolla on tehty tänään monenlaisia merkintöjä.

Nyt on nimittäin valokuvaprojektin.

Valokuvat on nyt laitettu raameihin.

Raameihin on tehty kynällä merkinnät reunoihin, että mihin porataan ruuvit.

Ruuvien alla on sellaiset nylpyrät,

jotka laitettiin autalankaa ja verivuosi.
Nytkö juusto alkoi kiinnostaa?
Jää!
Suomessa tällainen, että jos hänelle ehdottaa,
että tuletko istumaan tähän ja taputtaa,
niin ei varmasti tule.
Tänään täytyy itse tehdä se valinta.
Onko nyt järkeä jakin juusto narskutella,
kun kohta pitää siltä ruokasyöä?
Tämä on meillä ihmisilläkin aina tilanne.
Maistatais mietitään Siciliaana Limonaatta di Sicilia.
Maistuu Fairilta.
Kylläpä maistuu muuten Fairilta.
Ai, jäi.
Tämä on joku semmoinen, että
se on 12, eiku 12 prosentista, lemon juiceia.
Sen takia tämä on Sicilia soodaan,
että tämmöistä, jos Amerikkalaisille yritetään
Amerikkalaisena myydä, niin oikeus juttu tulisi.
Koska Amerikkalaisille täytyy kaikki olla
makeutettu kuusin kerroin,
ennen kuin ne suostuu esim. suutaa rauttaa.
Tämä pätee niin taiteeseen, viihteeseen kuin politiikkaakin.
Katsokasku, tai kuulkaasku, tuli yhteiskunnallisia ajatuksia.
Nyt joudutte kuuntelemaan, että tämä jakijuuston
nyrskyttämistä täällä myös.
Tämä on nyt tilanne on tällainen,
että ehkä se kuitenkin on parempi kuin
noiden naulojen, naulaamisen ääni.
Tällöinen on tämä palvelu, että
täällä saa valita, että kuuntelee, kun naulojen naulaamista
vai koiraa narskuttaa kuivaa juustoa.
Tämä on siis ilmeisesti jonkinlainen perinne juusto.
Tämä on kivikovaa.
Onneksi tämä ei myöskään haise juustolta,
mutta tämä on myöskin sellainen,
että myös ihan ihmiset ilmeisesti jossain päin maailmaan
käyttää tätä juustoa syömistarkutukseen.
Eli ensin nuolleen niin pitkältä tulee
vähän pehminen ja sitten siitä voi syödä.
Vähän semmoinen voisi käyttää jotakin
semmoista vertauskuvaa, allista kohdetta,
että kyllä se Suomalainenkin sen
täysin kuivettuneen olterman

mikron kautta ruusilevempäälle laittaa.
Ihan hyvin.
Minä ainakin ollaan tämän monen kerrattu.
Enkä välttämättä es mikron kauttavaa.
Itse asiassa joskus se on maistunut
jopa paremmalta, kun se on vähän semmonen
jo oranssisetä reunoilta.
Oltermannia ei muuten saa täältä.
Tai mitään sen kaltastakaa semmoista
pehmeitä höylättävää reikästä juustoon
ei löydä.
Kaikenlaisia muita kovia ja ranska-laisia ja muita,
mutta Oltermannia ei löydä eikä Polar 15.
Tuotteita.
Nyt sä suu kuuli jotain, jota ihminen ei kuule.
Mikäs nyt on ehkä
tai ehkä tuli juustoon nyt tuolla liikaa.
Jos saa vaiheessa koiralle kiinni,
juuston saaminen voi olla liallista. Voitte kuuskaa.
Hän ei tykkää yleensä lähtökohtaisesti siitä,
että mä puhun täällä eikeneelläkään.
Koska tänään siskosoitti ja puhuttiin pitkään
puhelimessa, niin silloin se ei käynyt.
Se oli kertakaikkia nyt sellainen asia,
että se ei sopinu nyt hänen ohjelmaansa.
Tällä tavalla siis omistaja ottaa nyt omaa
aikaa ja puhuu sisärainsakas puhelimesta,
että olisi täytyntä hänelle antaa huomiota.
Tavallaan, jos mä oisin hän niin,
kyllä mäkin vaatisin huomiota, koska hän on niin kaunis.
Ja ihan, niin nyt hän saa vähätä se.
On siinä jotakin semmoista, tiettikö kyllä siitä tulee
ihmiselle myös semmoinen niin kuin lämpösydämme,
että tuollakin kun koira oli hermostu näillä
juoksi kaikkien palloja ja lasten perässä,
ja sit kun mä kysyn siltä, että äittäskö mä kotin,
niin sit hän tuli siihen aivan kuulijaisena,
pisti korvat valmiiksi luimuun, että saa tuota
tuon paremmin ja helpommin tän remmin
pujotettua kaulaan.
Kyllä siitä tulee jotenkin semmoinen, että on tää elämis,
että kuitenkin jotenkin elämiseen arvosta.
Jossain vaiheessa mä olemassa puhun jo sen,
että kukkien kasteleminen ja eläimen hoitaminen,

niin se on elämän tarkoitus.

Ei tässä oikein muita asioita, mä en oikein keksi, että mitä muita asioita tässä nyt kannattaisiin tarkoituksen mukaisena pitää.

Ehkä lasten hoitaminen voisi tähän vanhusten olla myös sillä tavalla, mutta niitä nyt voi muutkin hoitaa.

On semmoisia palveluja. On itse asiassa koirankin hoitoa, mutta kyllä kaikista parhaimmat mieleensä on siitä, kun itse hoitaa koiraan.

Meillä oli perientäinen saasunkas, meillä oli yhteispäivä.

Me pidin oikein vapaa päivä.

Minulla olisi pitänyt kaikkia asioita hoitaa, mutta en mä sitä ole jaksanut.

Sitten noutin saasunkas kahdestaan.

Me käytiin...

Tässä tuli nyt vähän tämmöinen koirapainotteneen jakso, mutta vittuksi teitä kutittelee.

Tämä on nyt tämmöinen tästä.

Tästä piti tulla nyt taiteeripuista, mihin saaks on niitä tulikin koirasta puhumiseksi.

Tämmöisiä jännittäviä asioita voi tapahtua, jos ei ole podcastaa projektin.

Perientäinen me käytiin ensin juoksemassa, me käytiin kahvilassa.

Sitten me käytiin ostamassa...

Ensi viikolla minulla on sellainen jännittävä ajatus, että mä meen puomimieheksi yhteen tuotantoon.

En saa palkkaa siitä, mutta hyvää mieltä ja esiintymiskokemusta saan sitäkin enemmän.

Meillä tehdään siis...

Kaikki tekee lyhytelokuvat tässä ensimmäisenä vuotena, ja sitten me autetaan toisiamme niissä, niin mä meen sitten lintan projektiin puomimieheksi.

Jos haluatte tietää, mikä on puomimies, niin hakekaa vintiöt ja japi.

Oliskaan se ollut japiin nimeltään, äänimies japiin.

Semmoisena mä en ole olla siellä nyt huominnan.

Ei kun milloin meillä alkaa kuvaakusti.

Ensi viikolla.

Joo, joka tapauksessa sanoi.

Nyt tuli niin monta ajatusta päällekkään mieleen, jotka eivät kuullut teille.

Nyt mä sen takia mulla tulite sen tämmöinen sekavuustila,

mutta me käytiin ostamassa sellaisia ihopärisiä pussukoita,
johin saa mikrofonin lähettämispiloon.
Mä ajattelin, että mä oon nyt niin tehokas,
ja sitten semmoisen teppiasio,
että myös tilaattisesti käytiin tankkaamassa auto.
Sää suoli, kaikki meni hieman hienosti,
ja sitten me otettiin pitkät päiväunetkaasta.
Se oli ihanan.
Ja nyt me meillä alkaa ensi viikolla ne kuvaukset,
ja meille tuli just tänään noita tietoja niistä kuvauksista,
niin se oli yksi sellainen kohta,
jossa sanottiin, että puhutaan filmaamisesta,
niin kuin shooting-sanaan käyttämisen asemasta,
koska tiedätte ehkä, että Englannissa käytetään
joskus siis filmaamisesta, kun elokuvaa tehdään niin,
sanoja shoot ja shooting, että mennään,
we're gonna shoot a film, mennään kuvaamaan elokuva.
Suomessa ei suoraan tämmöistä ampumista käytetä,
mutta se on sellainen asia, että meidän kuvauspaikka sijaitsee
sellaisella alueella, jossa on ollut just siis hetken aikaa
sitten olleet niin kuin ampumistragedia,
ja sitten halutaan välttää tätä,
ja sitten mä mietin sitä, että auttaako tämä tämmöinen,
vai ei siinä ole aikaa haittaa minun mielestä,
siis ketään vältetään, mutta on mitä helvettiä tuolla tapahtuu.
Tässä on nyt, tänään on ollut jotenkin tämmöistä liikennettä,
tässä meidän kadulla on niin kuin monenlaista tapahtumaa,
nyt on ollut nookat,
nookat mä oon nähnyt ennenkin, ne on asuutut se lähistöllä,
ja sitten niin enemitä akkoja ei ollut nuoria tyttöjä,
mutta siis, mutta jotenkin semmonen käyntiä kälätys oli
niin kuin sellainen, että ensimmäisenä tulee mieleen
miso-kyyninen sana akka.
Sehän onko tavallaan hyvä asen sillä jatket tähän äskeisiä,
että onko sanoilla, kuinka paljon sanoilla on merkitystä,
tee mielestä, koska mä en ole ihan varma,
että onko niillä niin paljon merkitystä,
että täällähän tietysti on ihan,
täällähän on sanoihin käyttöä,
ihan semmoista taikasanaosaastoa,
että on sellaisia sanoja, joita ei kerta kaikkiaan voi sanoa,
ja mä ainakin kunnioitan sitä,
että ei mulla ole mitään tarvetta jotain
niin kutsuttua äänestanaa, mennä niin kuin sanomaan täällä,

tai hokeesta mielessä, niin sen takia, että mä jotenkin,
miksi mä sanoisin, minkä takia mä käyttäisin
jotakin semmoista sanaa, jota joka viittaa suoraan
johonkin karmeaan, orjuusjärjestelmään,
joka on tämän maan historiassa läsnä,
ja sitten tuota, mutta silti täällä on monia sellaisia
muitakin sanoja, niin kuin pienempiäkin sanoja,
joita ei kerta kaikkiaan voi niin kuin sanoa,
ja sitten siitä tulee semmoinen kummallinen olo,
että ikään kuin ne sanat olisi jollakin tavalla,
tästä on siis monin puhunut ja kirjoittanut ihan hirveästi
paljon älykkäämme, kun minä ikinä siis uskaltaisin ajatella,
ja tuota, eihän tää ole mitään uutta ajattelua,
mutta siis niin kuin, mutta nyt puhun tästä,
kun mulla niin kuin ensimmäinen kertaa on tullut tälleen
niin kuin omassa elämässä sellainen, että no ainakin jos mä sanoin
sitten siellä kuitenkin jollakin tavalla lähistöllä siellä,
että puhunkin vahingossa, että we're shooting a filmia,
sitten joku ahdistuu siitä, sillä sehän on se niin kuin se ajatus siitä,
että jos me käytetään semmoista kieltä, joka ahdistaa jotakutaan,
niin sitten voitais olla käyttämättä sitä kieltä,
mutta sitten minusta siitä tulee niin kuin toisenlainen stressi
nyt tässä tapauksessa, vaan tunnen, että mä olen heikoilla jäällä,
tietikö joskus semmonen olo, että minun ei pitäisi näistä asioista puhua ollenkaan,
että mä en ole niin kuin ampumiskulttuurin uhri,
enkä amerikkalaisen kulttuurin uhri muutenkaan
kun jossakin sellaisessa globaalissa mielessä,
mutta siis, mutta sillä tavalla, että mulla ei ole niin kuin samanlaisia
traumaja kuin näillä ihmisillä täällä on,
mun ei ehkä kannattaisi näistä asioista,
näitä asioita ei olisi miettiä,
mutta mä vaan tänään on miettinyt ylipäättään semmoista asiaa, että
mitkä sanat esimerkiksi minua voisi
traumatisoida tai uudelleen traumatisoida,
onko se semmoista sanaa, käytetään semmoista sanaa,
leiksi jos se ajatus just, että jonkin sanaan käyttö voi nostaa
jopa sukupolvien takaiset, niin kuin väärinteot, pintaan,
väryydet ja epäokäydenmukaisuudet ja traumat voi nostaa pintaan,
ja mä tiedän, mulla on sellaisia sanoja,
mutta ne liittyvät mun niin kuin, ja itse asiassa moni niistä on niin kuin
miimiä tai paikkojen nimiä tai ihmisten nimiä,
tai jopa niin kuin, vain jotakin semmoisia yleiskansallisia sanoja,
jotka liittyvät johonkin semmoseen ihmiseen,
joka esimerkiksi nostaa mulle semmoisen

aivan hirvittävän häpeällisen tapahtuman mielen,
ja mä en oikein voi niistä ehkä tässä sillä tavalla kertoa,
koska se edelleen ne tavallaan häpeälliset tapahtumat on just
niitä, että mä oon puhunut liikaa,
tai niin kuin ohi suuni tietämättä esimerkiksi jonkun ihmisen tilanteesta.
Mä käytän nyt tämmöistä, että tämä on hypoteettinen,
ja tämä on täysin keksitty asiaa,
mutta mä teen nyt tämmöisen mutkan tässä matkaan,
mä yritän tässä nyt niin kuin jollakin tavalla antaa teille tämmöistä informaatiota,
että esimerkiksi, että on ollut niin kuin sketsi,
vaikka sanotaan kun kesken menosta,
varmaan ihan hirmohauska sketsi on ollut,
niin 80-luvulla, 90-luvulla semmoisen sketsiä saattaa olla,
ja sitten mä oon toistanut sen sketsin semmoiselle ihmiselle,
josta mä oon myöhemmin oppinut, että se ihminen on kokenut kesken menon,
ja miettinyt vaan sitä, että ihan se niin huono juttu voinut olla,
mikä siinä tilanteessa tuli semmoinen olo,
että me tuntui jotenkin, että tämä ihminen meni aivan kalpeeksi,
ja kaikki tunnella on muutu kertaa heitä olla,
että ihan se kovii hyväkään juttu olla, mutta ei nyt niin huono juttu olla.
Sitten kaksi vuotta myöhemmin, kun opit yhtäkkiä,
niin kun langat yhdistyvät päässä,
siis ei niinkään, että opit vaan,
että on niin kuin kuullut jostain, että sillähän olikin karmea keskenmän,
on kokemus sillä ihmisellä, ja sitten sitä siinä pahotellaan porukas,
onpa kurjaa asia, ja sitten yhtäkkiä illalla sängyssä,
niin langan päät yhdistyvät, ja sä muistat sen hetken tilanteen,
kun yhtäkkiä niinku aivan kirkkaana tulee mieleen,
että sähän kerroit sen keskenmennosketsin sisällön siinä,
ja sitten tulee se paikka, se ihminen, se sketsi,
tämä sana, kaikki nämä muodostuvat semmoseksi, että,
ja ihan tässä on edes, tämä on niinkuin siinä mielessä aika hyvä esimerkki,
että sehän ei ole estraumattisoiva kokemus niinkuin itselle, vaan sille toiselle,
juuri tälle nyt sanotaan, että tälle keskenmennon ihmiselle,
sepäivästä traumattisoivaisilta sanolta kuulostakin,
mä oon pahoilleni, että mä keeksin nyt tämmöisin,
tää vois olla ihan, pitänyt keksiä joku paljon vähemmän
traumattisoiva asia kuin keskenmenoon, mutta sanotaan näin,
että tässä minun jutus, jota mä tässä nyt yritän naamioida,
oli kysymys myös hyvin vakavasta asiasta,
ja tää oli hyvin niinku tämän kerrotun kaltan,
että mä oon itse asiassa aika onnistunut,
jos minossa asiassa nyt on onnistunut tässä viime aikoina,
niin tämän jutun niinku naamioimisessa toisenlaiseksi jutuksen.

Ja siis se on sellainen asia, että tää on tapahtunut siis silloin, kun mä oon ollut ehkä 13 tai 14-vuotias, ja mä oon nyt 40-vuotias, ja mä vieläkin siis, on ne niinku tietyt, just niinku sanoin, nimet ja sanat, ja tuota, ja jopa tää niinku sketchi-ohjelma, johon mä viittaa, niin kun mä kuulen siitä, niin mulla on niinku ensimmäisenä se yhdistyy siis tähän, tähän kokemukseen, ja tää on sellainen asia, että kyseessä oli siis sellainen ihminen, joka ei ollut mulle niinku läheinen, mutta oli mun elämässä, sillä tavalla, että mä en oo niinku, mulle ei ollu kiinna tilaisuutta, enkä mä siis missään tapauksissa, edes läheisinkään ihmisen kanssa, tuskin olisin mennyt niinku selvittämään tätä, että anteeksi, että niinku ikäänkuin kaivamaan uudestaan esille sitä asiaa, että anteeksi, kun mä silloin kaks vuotta sitten tein sen keskemmenovitsin, vaikka sä olit niinku saanut sen keskemmenovitsin, mä en tiedä, että onko mä silti ahdistaa nyt tää tämmönen, ei tää nyt kuulosta siis, tää edelleen, tai mä oon nyt ahdistaa puhua paljon keskemmenosta tämmöisen, edes tämmöisessä viitteellisessä mielessä, koska siis, no ehkä toivottavasti hyväksytte tän asian, ymmärrettämistä mä puhun, mutta siis pointti niin oli siis se, että tämmöisiä niinku tämmöisiä asioita tai nimiä tai juttuja niin voi olla omassa elämässä jopa kuvia tai muotoja tai hajuja, niitä voi olla ja ne voi nostaa niinku karmeita asioita mieleen, myös semmoisia karmeita asioita, jotka on oikeasti traumatisoinnut niinku itseään, mutta että ehkä mä niinku kysyn just, että että voidaanko mä kontrolloida sitten kuitenkin sitä, että eikö se kuulun myös vähän niinku elämään, että sitten vahinkoja sattuu ja ihmiset just puhu ohisuunsa, vähän yritän tässä nyt niinku itteeni jotenkin nyt jollakin tavalla nyt laimentaa tätä mun kokemusta, että yritän tässä siis hillitellä itseään niin, että eikö tässä nyt ole kuitenkin mahdollista, että tota, että tämä on me vähän niinku liiotellaan, että sanoja merkitystä, koska sitten toisaalta eikö sitten vähän tarkoita niinku sit sitä, että mistä ei oikein voi ikinä niinku, ei kannattaa sitten puhua, enkä mä puhun nyt, että mistään ei voi puhua siinä semmoisessa setämiä mielessä, eivät voi tehdä enää niinku, eivät voi maata naamaa muustakseen, tehdä sketchiä niinku Afrika-alkuasukkaista, koska siis niinku ja sitten se on jotenkin sitä, että ei semmoistakaan ei saa enää tehdä, ei voi tehdä enää eikä saa. En mä nyt puhun siitä vaan, mä puhun ihan nyt

ihmisten välisestä asioista, että on niinku kauhean vaikea kontrolloida sitä, että mistä kukii on niinku traumatisoitunut. Ja tuota, niin, mutta sit toisaalta mä en edelleenkä, että tänä päivänäkään vielä oikee uskalla ajatella sitä, että miltä sieltä toisesta ihmisestä on tuntunut, kun mä oon kertonut jotain niin kun sketchi-viihde on muutenkin, se pitäisi kieltää. Nyt mä en tiedä, että kannattaa kuten tämmösistä sieltä puhun, mutta mä näin nyt semmoisen uutisen viime viikolla, kun mä selasin taas nyt Suomen uutisia, että tämä hahmotippui putouksesta. Ja se näytti kyllä niin, että se koko uutinen, niin se otsikko ja sitinkin se valkoinen tausta, kaikki näytti niin kuin ihan hirveän surulliselta. Se tippuminen ja se hahmot ja se, se koko se niin kuin se, se impotenti uutis otsikko, semmoinen laiskasti jotenkin ei edes mitään semmoista, että katsoi järkytys katsojille kaksi ois piste, vaan pelkästään vaan tämä hahmon joutui jättämään putouksen kesken tai tippui. Oskohan se on ollut vielä tippui. Mutta tuossa voisi olla parempi ohjelma, jos oikeasti ne tippuneet hahmot, niin tipputettas Pöylölaakson jostakin tornistaan, onkohan siellä enää semmoista? Eikö se on purettu se Pöylölaakso? Mä oon ymmärtänyt, että siellä on siis kaikki toiminnot on siirretty jonnekin muualle, että Marja Veitolan makuuhuoneeseen siellä tehdään kaikki ohjelmat nykyisiin. Ei Pöylölaaksoja enää ole nyt Maikkarin vanhoja, ne olivat kaikki emtiä, miksi ne oli ilmeisesti niin homevaurioituneita, että varmaan Suomessa on kaikki julkiset tilat onneet eihän sinä sillä tavalla on. Suomessa on se ongelma, on joku kosteusvaurio tai sitten on Marja Kariton pesiytynyt. Se on se, että mitä yleensä on. Muutehan on sillä tavalla Suomessa uskomot on se asia, että siis lämmintä ja kylmää vettä tulee haasta aina, joka puolella maata, ei tarvii odotella. Minä olen asunut semmoisissa maissa, jolloin että vesijärjestelmä on aivan kehitys maatasolla ja vaikka pitäisi olla kuinka on hienot, pitäisi olla kuninkaalaiset lontoon ympäristöt, niin Jumalauti, jos yritet lämpimään suihkuun saadaan kerran kuukaudessa, sä saatat onnistua. Ja jos vettä, kylmää vettä hanastautaa, niin se maistuu aivan siis kloorotulta verseen silmältä.

Ei se ihan karmeeta.
Se tuntuu aina uskomattomalta tulla siis Suomeen
sitä vettä juomaan.
Ja se, että se on kylmää, käsilläkin on kylmää vettä.
No joo, ei aina ole.
Sitten jos on vanhat talot, niin sitten joutuu välillä,
joutuu vähän juokset taas tästä vettä,
mutta siis yleensä semmoisen 15 sekuntia,
7-kerroksessakin tulee sitten jo vettä.
Miksi mä kuulostan nykyisin niin kauheeläkeläiseltä?
Mun tuntuit, mun niinku huolet on, mun päivä,
päivittäiset huolet ja elämän,
tänään oli tällainen tilanne, että vanhu oli koiraa
juoksuttamassa puistossa ja ne tuli kahdestaan sitten
kotiin ja sitten vanhu putsasi koiran siinä,
mut itseään ei putsanut.
Koiraa oli hyppinyt häntä vasten niin,
että hän oli yltöpäätä ravassa, kuivuneessa ravassa koko ukko.
Ja tässä kuivuneessa rapaa vaatteessa,
hän oli sohvalle makaamaan.
Niin sitten mä oon ykköymmenen minuuttajamme semmoista,
että kun hän on hermostunut sitten,
että mä aina huomaattele hänellä tällaisesta
henkilökohtaisesta hygieniasta, hän on siis raskalainen,
jos ette tienneet niin,
ja jos ette tienneet niin raskalaiset sen suhde
henkilökohtaisen hygienian on jännä.
Ja tota, mut nyt ei ole esi kysymys henkilökohtaisesta hygieniasta,
nyt on siitä, että ollaan sohvalla ja siis mä kuulen,
kuinka rapaa tippuu vaatteista sohvan pintaan.
No en kuule, mutta siis mielenimaisemmassa kuulen.
Sitten mä vaan osoitan sormilla ja sanon, että
en halus valittaa, mutta hän lähti aivan miskojaan
nakelle vaatteita vaihtamaan.
Ja sitten hänen syynsä oli siis,
selitys oli se, että kun on siis vapaapäivä,
niin ei tarvii.
No sit tuossa on mitään järkeä,
että siis vapaapäivänä saa hieroa
paskaa vaatteistaan sohvan pintaan.
Miel on sohvalla kyllä tällaiset rumat, kankaat,
koiraan varten, mutta siis nää kankaatkin on,
ei näitäkin täytyy jonkun ihmisen pestä,
ja arvata koko ajan se ihminen on.

Se on olemminen.

Sitten tämä koko iltaa, että kun kysyvät tuolla sitten,
minunkin ne työkaverit, että mikset jää meidän kanssa tänne.

Mä sanot, kuinka mulla on nyt kuvien ripustus.

Sitten mulla on täytyy pyykittaitella.

Ja mä hän Konmarita vieläkin, vaikka Konmarin itsekin,
Konmarin kondosanon jossain, että ei hän enää jäski Konmarittaa,
että hänellä on lapsia, ja hän ei oikein symmäärä,
miksi hän ikinä niinkin teki.

Minä kyllä Konmaritan, ja laitan ihanat pienet nyytit,
T-paidoista.

Se on siitä tulee hyvä mieli jos jostakin,
että ne T-paidat on semmoisissa nyyteissä.

Ja mitä muuta mulla on tänään vielä tehtävänä?

Mulla on pyykkien hoitoja, ja sitten tuota,
Sitten täytyy vähän lueeskellä, ensi viikkoa varten,
ja täytyy huomiseksi laukku järjestää.

Sitten mulla on touhu laukku,
kun mä menisin ne kuvauksiin,
niin mulla on täytyy tämmöisiä kaikenlaisia asioita.
Sitten mulla on täytyy myös tärkeä asioita,
mutta täytyy pitää koirastuolta.

Että sehän on,
sehän on ihana selitys nykyisi,
jonka voi antaa melkein kaikille,
että kyllä mulla on täytyy nyt,
mulla on täytyy sasun kanssa lähteä kotiin syömään.

Hän on tuli se, että tässä hän on jättänyt juustoon,
hän on ojentanut jalkansa,
ellei leikattiin kynnetkin,
nekin on nyt aivan niin hyvä skondiksiskuolle osaa.
Hän on laittanut vähän tuonne silmät,
nyt on tuonne se reiden ja oman jalkansa välisen rakoseen,
että hän ei niin tätä valoonäkin.

Kaikkea ei halua valoon nähdä,
esimerkiksi sasuu silloin, kun se yrittää nukkua.

Minun täytyy sanoa sellainenkin asia vielä,
että kaikesta näistä tämmöisistä,
kaiken maailman stresseistä huolimatta,
mitä tässä on, on kiva,

että on koti, johon voi ripustaa siis, kun valokuvia.
Minulla on kuusi valokuvia, jotka minun täytyy ripustaa.
Ne on otettu New Yorkissa kaikki sinä päivänä,
kun pandemia ensimmäinen tämä lockdown-alko.

Mä lähdin silloin pyöräilemään ja otin siellä kuvia.
Ei muuten kaikki olisi.
Siellä on semmoset puluhöyhenet, jotka on otettu,
koska haukka kävi asioillaan.
Teurasti pulun meidän parvekkeella.
Sieltä lockdownin keskeltä sitä tuotettiin tilannetta.
Se oli tapahtunut tilannin jo,
mutta näin sen, kun se haukka otti sen pulun raadon
ja lensiviereiseen puuhun,
silloin ajattiin, että luontoon kaaro mei.
Eikö se vois in vähän finimmin?
Piilon vieressä syödön niitä puluja.
Sitten minulla on yksi pulu.
Pulukuva on oikein kuninkaallisen näköinen pulu.
Sitten minulla on semmoinen tyttö,
joka tuossa metropolitkan museoon edessä teki tiktok-video.
Hän oli ottanut poika-yhtymänsä pakottanut
pienää gimbaalia kantamaan siihen.
Siihen oli ihan kokonainen tuotanto.
Hän tanssi siinä.
Mä muistan sen, että se ei kuullut sinä
tietenkään valokuvasti kysymys, niin ei kuullut.
Mutta siellä ei oikein soinnut ees musiikki.
Ilmeisesti aivan pienellä se pulusi tuli jostain,
mutta hän työttö pisti siis parastaan
todella paniin niin kuin kaiken peliin.
Siitä hetkellä kun hän on hieman hieman lentää tuulessa,
niin minulla on napsastu kuva.
Sitten minulla on muuta herra, joka kävelee tien yli.
Senkin minä olen otettu sillä tavalla keskellä
sellaista yhtä avenuetta siellä itäpuolella.
Sitten minulla on sellainen...
Se ei ole itsensä otettu pandemian päivänä,
se on otettu aikaisemmin, on semmoinen rouvo,
joka kävelee sellaista aukiota pitkiä.
Valtava metalinen kiila iskee kahden
sellaisen maapallon puolikkaa väliin.
Siinä on jotakin kauhean seksuaalista,
mutta myös dramaattista sinne kuvassa.
Mä en voisi itse näyttää,
kun en ole näiltä ihmisiltä saanut lupia,
mutta kotiin emä voin varmaankin ripustaa.
Nyt täällä nostin.
Tämä on selkeästi nyt ilmoitus siitä,

että voitko vittuola hiljaa?

No niin, käy vittu siihen.

Muin kuultaa.

Tässä minulla on muuta vielä kuuskuvaa.

Onko mä kertonut niistä kaikista?

Sitten on semmoinen yksinäinen pyörä
siinä teatterialueella.

Se on aika kaunisunno posti-korttimainen kuvaa.

Mutta kaiken kaikkiaan,

minulla on kerrenyt tässä olleen semmoinenkin,

että onko tää niin kuin omien kuvien

raameihin laittaminen ja seinällä ripustaminen

niin ihan jotenkin kauheita.

Jotenkin vielä, kun en oo mikään valokuvaa,

ja mä napsin silloin, että kuvia on omaksi ilokseni,

niin pitäis edes ottaa jotakin,

josta ostaa valokuvakaupasta

valokuvajien ottamien kuvia

ja sillä tavalla tukee valokuvajien ammattitaito,

eikä tällä tavalla itse jotain harrasteliä

kyhäelmiä, niin saatana laittaa raameihin

ja omalle seinälle.

Mutta sitten tässä on juuri täältä, kun tää on oma koti,

niin jomalauta, minä laitan täällä mitään tahansa seinälle,

minä haluan laittaa, niin laitan.

Niin se on semmoinen, ehkä semmoinen tajuaminen,

mikä on ollut minulle niin kuin terveellinen.

Toivottavasti teilläkin on kaikilla sellaiset

kodit, missä mukaan mukaan rupeaa äänimeneemään,

se on muuten merkki, että paljon sitä herran jumalla,

sen tämä mehän ollaan jo menty yli aikaan.

Niin, toivottavasti teilläkin on sellaiset tilat,

missä voitte, niin että voitte laittaa mitä haluatte seinillä,

mistä voitte myös kuunnella, mitä haluatte,

esimerkiksi antin koulumatka-projektia.

Ja kun elkaapa tätä kaunista lausetta,

haistakaa paskalla.